

UN ESEMPLAR
PENTRU CAPITALA. . . . 50 BANI

Acastă fôia ese uă dată pe săptămână :

DUMINECA

Abonamentele se încep numai cu Nr. 1, 13, 26 și 39.

Abonamentele se fac în Pasagiul Român Nr. 9 și 11, prin districte pe la corespondenți se u prin postă, trâmîțînd prețulu.

Abonamentele neplătite și scrisorile nefrancate se vor refusa.

UN ESEMPLAR
PENTRU DISTRICTE. . . . 55 BANI.

PREȚUL ABONAMENTULUI

Pe an pentru capitală	lei noi 24.
Pe jumătate an	» 12.
Pentru districte pe an	» 27.
Pe șese luni	» 14.
Pentru străinătate pe an . . .	» 30.
Reclame și inserțiuni linia . .	» 2.
Anunțuri, linia	Bani. 30.

Pentru abonamente, reclame și inserțiuni se va adresa la D. T. I. STOENES U.

S U M A R I Ū

1. A pățit'o voinicii, poezie de MITICĂ.
2. Săptămâna, de CESARIN.
3. Dialog politic între Stan și Ion, poezie de VICTOR.
4. Ecouri, poezie de ZAPLAN.
5. Vocea suferinței, poezie de M. COSTESCU.
6. Ecou, poezie de PICOLO.
7. Marelui Vornic, poezie de M. COSTESCU.
8. Santei Libertății, poezie de M. COSTESCU.
9. Bibliografie, Teatrul Românesc în sala Bossel.

A PĂȚITO VOINICI

Vivat, trăiască Democrația,
Piară tiranii și mârșevia;
Piară coțcarii și șarlatanii
Și Mascarache cu toți golani,
Crape Vasile și Beizadéoa,
Cape toți dracii, totă ortaoa.
Caci România s'a 'nșeninată,
Democrația a triumfată!...
A!... Livezianco, și tu țigane
Afurisite, mai țopărlane,
Ce credeți ore că astă țară
Toemai acuma are să piară;
Sic... de rușine ve-ți fi în lume
Caci vă perdurați alu vostru nume!
Ce credeți ore că mucigaiulu
Corupțiunea și putrigaiulu,
Putea să 'nfrunte pe-acei voinici
Care suntă voă ađi inemici?—
V'a 'ndopată gura roși săracii
V'ați dus pe copcă... v'ați luat colacii;
Așa rușine nu s'a vedutu,
De când pământulu este făcutu!...
Tu Boerilă care odata
Domnei în astă țără bogată,
Tu Livezianco ce erai rege
In delu Spirit peste ciomege,
S'ajungeți astă-đi voi de ocară
Voi ce odata sdrobiati o țără —
Plângeți cu sânge, crape 'n voi fierea,
S'a dus ciolanu... vi s'a luat mierea.
Oua de Paște acum v'a datu
Poporul țării ce a triumfatu!...
Déră tu aiasta, ai ce mai ăice
Tu Mascarache ce-ai păpatu bice,

Frapariséla, ăisă burtă verde
A ta mărire acum se perde!..
Cu totă ceata cea slujitóre,
Cu nedințate și rođetóre,
Cu prefecti ageri, și cu armata
Păpași păpara ca nici-odata!..
Pecatu cocóne... nu 'ți e rușine
Spintecă-ți burta, se u fugi mai bine,
Fugi ca spurcații pe altă lume
Sa nu se-audă de alu tēu nume.
Iarū noi atuncea Romāni de sânge
Cu micu cu mare, toți ne vomu strānge,
Și o statue vomu proecta
Pe piața mare a'ți înalța.
Cu-a ta figură fôrte pocitā
Capu cāt tivga, burta'ntreitā.
Pe capu cu coifulu celu din Prusia
Vei fi un idolu în România!..
Eară pe frunte ți se va pune
Acastă sfintă inscripțiune :
«Dumnelui este frapariséla
«Omū cu renume și mare falā,
«Care în țera cea Românescā
«A sciutu bine să jefuiascā.
«Fura chiarū oulu de sub găină
«Ducea călare lifta străină,
«Elū prin provincii, prin capitalā
«Nascoci bāta electoralā,
«Cinci ani eroulū stāndū la putere
«A mēancatū stupulū întregū cu miere,
«A datū dintr'ēnsulū pe la nepoți
«Lui Mache, Pache; și-alti patrihoți.
«Ca Boerilă și-a luatū moșit
«Sărăcindū lumea prin infamit.
«Dupe o domnie îndelungatā
«De cinci ani negri pteri d'odata,
«Fiindu'i frică de pușcarie
«Fugi, nici draeu sē nu'l mai scie!»
Mitică.

SĚPTĚMĀNA PATIMILORŪ

Allegerile s'au făcutu, ără latinésca nōstrā s'a
perdutū!
Hoții de păgubași, de astă dată nu voiră sē cullé-

gă, ci alleseră, ca mai nici uă dată, cu totă libertatea garantată de Sus de țipa copillul în maică...

Acestū fatalismosū, l'amū pr-vedutū noi cei intiiū, și de aceea, făcendū tabloul fidelū alū situațiunei în numērul trecutū, amū adăogatu :

«Possibile de sfanta înviere a demagogulu di
«vinū, a trage clopotele de trecere la viața de veci
«a cinstitei și de bunū neamū oblăduiri Mascaro-
«Catărgiesei.»

* * *

Passeri de rēu augurū, paretisisul oblăduiri trōmbitātū dillele aceste de tōte organele comunarde, veni să affirme că, acum ca tot d'a-una, în calitate nōstrā de organū seriosū ca și baronésa *Pressa Parfumesca* din strada Pensionatulu, n'amū înaintatū unū neadeverū...

Cine nu crede, citescā, pentru plirophoriā, diarele comunarde, și va vedea cum *Romānul* ii citește sfanta pogribaniā, cum *Allergătorul* ii întonezā vecnicia pomenire, cum *Stindardul* ii recitezā molitfele de deslegare, cum *Telegraphul* ii mormā stilpii...

Și fiindū că cuviința cere a fi bine-voitori cu totă lumea, n'arū face rēu curiosi a'și arunca ochii și pe bunii nostri confrāți *Timpul* și *Currierul*, — sau *Coroierul* cum il numea în viața fericitū cancelarū, — instructive fôrte fiind engomiele duliōse ale cellui intiiū și lacrimile *byroniane* ale cellui de alū duoilea...

* * *

— «Cine e mascaara maare caa Mascaraa-
«che alū noostru, maare ești maaaascara ceella
«ce faacil proostii.» sufflā pe glasū alū șeptelea,
dupe aria «Cine e Dumneđeu mare,» paraponisitū *Timpū*.

— O tu Lascar dolorato,
Quanti gheliri che tu mi hai dato!
Piangette li te la trista sorte,
Di Mascarachi condannato a morte,

cantā duosū, în limba italianā pentru mai multū pathos, și pe uă ariā fôrte cunoscutā la Patzak, — neparigorisitul mititelū strēnepotū alū marelui Byron...

* * *

Noi unii, ca susținători fideli și neintrerupți ai cinstitei oblăduiri Mascaro-Catārgiesei, nu putemū de cātū, cu lacrimile în ochi și cu anima sfașiatā, a' da bine-cuvēntările de adio...

«Din pământ amă ieșit, în pământ mă voi întorce», dice preotul pentru cellu ce móre...

«Din praful tocului cisme domnului conțu amă ieșit, în praful tocului cisme domnului conțu «mă voi întorce», dice vomă și noi, prin imitațiune, pentru cellu ce se duce...

Lăssând ânsă pe dușii de pe lume *requiescere in pacem*, cu țerrêna ușorâ ca uă platrâ de mórâ cum le e și consciința, se venimă la viu, acela fiind mai interesant... pentru stomachurile nóstre.

Audă? Cine vine la putere? Cum amă face sã...? — Sciți d-vostrâ de!

După șoptele din locuri *autorisate* de pe strada Pensionatului, beizadea Zmintică cu baronul Millefleurs, cu prințul Pesmetu, cu chir Dobre Nicolau, cu conul Costică Vrâbioiu și cu pat-polcovnicul Papazonglu pentru resbellu, ară fi însărcinați cu formarea nuoului cabinetu...

Așa amă mai înțeleghe și noi și sufletul nostru s'arū mai mângâia...

După urletele ânsă demagoge, cabinetul se va alcătui numai din comunardii, petrolori, sanculoți, proletari ca Gună, Brat-Ivan, Pepelea, Gheb-Ion...

Audiți acuma na!

Audiți comedia pe pârete: sub Maria-Sa principile Carolu I, pe care numai noi liberalo-naționalo-constituționalo-conservatoro-votatoro-bătătorii, — precum i-o fi spus și conul Mascarache și *notre ami Mille fleurs*, — l'ū amă scăpatu de mi de revoluțiuni și de petroleuri comunarde, se trăim și se vedem la cârma Statului, — și a Sfatului, — tocmai pe comunardii, pe petrolori, pe sanculoți?

Kyrie ton dynamon!

Și lucrul trebuie să fie așa pentru că, de n'arū fi nu s'arū pov sti, și confrății noștrii cei iubiți dela *Timpul* și *Coroierul* s'arū fi grăbitu a da desmintirea cea mai patentă afirmărilor demagoge că d'alde Brătienii, Kogălnicenii, Vernescii, Haralambii, suntū chiamați pe rōndu la palatū!

Intr'ua situațiune apelăsită ca acēsta, nu găsimū altū desnodămentū, de cât din mai multe rele sa preferimū pe cele mai bune. Astū-felū îndemnămū pe conul Mascarache, și pe beizadea Smintache, și pe baronul Parfumache, a și da mâna și a stăru, cu tōtă maestria de care sunt capabili, a băga zavistia și dihonias în coalitiunea oposantă...

Însărcinarea celor mai secundari cu formarea cabinetului, oferirea portofoliilor d'ă ndósele: ca resbellul la unū popă și caltele unū militarū, arū putea mișca susceptibilități și aduce dihonias...

In asemenea casu, menținerea Mascarato-Catargiască sau aducerea la cârmă a trinității Zminto-barono Pesmetu, arū fi foarte justificabilă...

Dacă ânsă vulpele bētrâne, vorū trece, ca și pină acum, și peste aceste miei flecării și vorū căta să inhațe cârma Statului, — și a Sfatului... orășănescu, — cu ori-ce prețū, conjurămū tōtă *sufflarea* liberalo-naționalo-constituționalo-conservatoro-votatoro-bătătoare, a merge la palatū și a spune lui Vodă, cu unū singurū graiū, să nu și facă păcatū cu lignitele nóstre stomachuri, căci aceștia suntū resturnatori, petrolori, comunardii, și vorū să restorne mai întâiu pe noi și apoi pe... Maria Sa, ceea ce nu uă dată credemū că i s'a mai fi spus, — și âncō cu succesu, — Mariei Salle...

Da, suntū resturnatori: resturnatori de gustū, resturnatori de poftă, resturnatori de messeriă!

Nu credeți? — Citiți *Românul* de astă-dî de diminēță și vē veți convinghe...

— «La Văcăresci, — strigă ca unū stentorū, «— toți câți aū falsificatū, prevaricatū, jefuitū, «furatū, ingeratū, maltratatū!»

— «La Balamucu, beizadea Zmintică, ca unul «ce se crede președinte de dreptū la câte allea «tōte și chiar adi-senatorū la collegiul I de Ilfovū!

— «La Golășei conul Mascarache pentru con-struitū șossele cu ôse și potcôve de cai morți!

— «La aerisēlă baronul Mille-fleurs triple care — «a infectatū tot și chiar aerul!

— «La captorū prințul Pesmetu care a assu-datū plecându-se Negulescului spre a l'ū alege la «Senatū!

Apoi fiind-că noi unii n'avemū trebuință nici de Văcăresci, nici de Balamucu, nici de Golășei, nici de aerisēlă, nici de captore, ne-amū ruga de cinstita și de bunū neamū oblăduire a și face și cu noi *ti-căloșii și nemernicii robii sēi milă și pomână*, — căci

va afla dela Dumneđeu harū, — cum și-a făcut cu Iordache Lichia varache orânduindu l'ū pe viēțā la Mofturi, cum și-a făcutu cu Tudorică Rosetică numindu l'ū pe viēțā la Cășăpia, cum și-a făcutu saū și va face cu d'alde cinovnicii sēi Populeanu, Ciu-leii et tutti frutti ce aū bine-meritatū... dela Patriă...

Ce felū! Numai cu noi și cu Hereșescu să fie mumă vitregă cinstita oblăduire? Ce felū! Numai pentru unii mumă și pentru alții climă?

Apoi d'aceea Hereșescu v'a invēțatū tōte chițibușurila Vorniciei și v'a făcut tōte legile comunali și administrative pentru întórcerea *aux bons vieux temps*, stăndu tōtă diulița smirna și strānsū la peptū? D'aceea v'amū susținutū noi, mai abiter ca funia pe spēndurați, în seriosul nostru organū?

Cu dreptū e? (audū?) Bine e? (Poftiți?)

Sfirșind, eramū de idetā a face heretisirī de sērbătorile Pascalui, dērā fiind-că heroul sērbătorilor a fostū unū demagogū, și âncō cellu mai de frunte fiind chiar rudā d'apropē cu Sabaoth, ne-amū luatū sēma temēndu ne a nu fi bānuiti de resvrătorii și băgați la dubă cum s'a întēplatū altora la Buzēu... și alurea...

Ne mărginimū dērā aci, strāngāndū lectorilor, — și mai allesū lectrițelor, — gingașele mânășițe, și urāndu-le (la urechiā ca s'e n'audā dd. procurorū), să trăimū cu toți, în frumōsa și generōsa Romāniā, intru mulți anni fericiti spre a pregăti unū viitorū mai fericit scumpei nóstre mame comune, pe care Dumneđeul pārinților nōștrii s'e o ție la înălțime, adunāndu l'ū la sēnu l' și pe ficele celle in-străinat, pentru seculii seculilor : amin!

Cesarin.

DIALOG POLITIC INTRE STAN SI ION

(SCENA SE PETRECE IN ORASIUL C.)

I O N

Ce mai dicit tu Stane, încotro te duci?
Fără de căciulă, și numa'n papuci...
Nu cum-va primaru iară te-a chematū
Să te faci membru la municipalatū!

S T A N

Bună ziua frate, ce bolborosești?
Ori pe altă lume acum te găsești!
Mă ducū la ispravnicū, iar nu la primaru,
Si de ce mă chiamă... d'eu n'amū nici habarū.

I O N

Par-că este vorba despre senatori,
Așia se aude, prin alegători.

I O N

Asta e frăție, d'aceea te chiamă
Deschide dar ochii și bagă de sēmă,
N'asculta ce spune acelu sorbe zēmă.

S T A N

Cum bagu și eu sēmă... mie mi se pare
Că de-aici în colō o s'e amū cātare,
Te pomenești frate...

I O N

Că vrea să te-alēgă
Senatorū pe tine... tacū nene beșlēgă!

S T A N

Si ce nu se pōte, māt bade Iōne
N'am și eu avere... nu m'i dicit toți cocōne?

I O N

Senatorū māt Stane?!...

S T A N

Senatorū firtate,
Ce ori tu ai dice că eu n'amū dreptate
Nu suntū omū în vērstă... ba proprietarū
Amū și teșcherele că amū fostū pitarū!...

I O N

De māt verișcane... n'arū fi lucru rēu
Tu ești omū de trēbă... puținū nātārū

S T A N

Asta nu i nimica,

I O N

Suntū alții māt mari
Cari sedū acolo ca și potlogari
Nu aū dorū de țērā! nici de Dumneđeū,

S T A N

Cuvintele tale nu suntū duse rēu.

I O N

Si intr'a cui parte ai vrea tu să fi
Cu guvernū care...

S T A N

Ne 'ngropă de vii...
De ceți māt strici vorba, eu când m'ași alege
Numai pōme bune, țērā ar culege!...

I O N

Dacă te va pune alū nostru prefectū,
Trebuie atuncia să i porți lui respectū,
S'ascuți ce ti-o dice, se fi șarlatanū
Măcarū că n'ai lēfă nici unū gologanū...

S T A N

Ia... să lāsămū vorba, că mă camū grăbescū
Mē ducū la ispravnicū... voiū să te găsescū

Acasă la mine, ca săți spunū și ție,
Ce vrea stăpânirea și ce mi-a spus mie...

S T A N

(Eșindū de la Prefectū găsește acasă pe Ion și începū următorul dialogū.)

S T A N

E... vere Iōne s'a dusū biatā țārā

I O N

— Da di ce māt Stane?

S T A N

De ce? c'o să piară!...
Sciī ce mi-a dis frate ispravnicū mie!..
Să cautū o ciatā s'o ducū la agie
Cu bâte, ciomege și cu toroipani

I O N

Cete vagabōnde... numa de golanī?

S T A N

Da māt verișcane, vrea ca să adune
Voturī cātū de multe...

I O N

Da cine le pune?

S T A N

Audī păcătosu... și eu i-amū rēpsunū
Că suntū omū de trēbă, nu tălharū ascunsū
Să și găsescā altu, din cei care scie
Pe unde s'ū culcușuri, pentru pușcārie
S'a dusū vestea frate...

I O N

N'avemū ce mai face

S T A N

Nimica în țērā, d'eu nu māt imi place!..

I O N

Ha! ha! ha, ce vorbe schimbāmū noi māt Stane

S T A N

De senatori meșteri... firtate Iōne

I O N

Că d'eu... tu și altu... ômenī ca și mine
Să ajungā acolo arū fi totū mai bine,
Ca aceia care ați ne socotescū
Țērā ce ne ține!.. locu strămoșescū!
Eu așu vorbi verde, curatū Romānește
Că averea nōstră să nesocotește,
Așu spune că furā hoțul păcătōsū
S'ail vedea māt frate cumū arū cădea josū,
Toți pungașii țeri toți acei mișei

S T A N

Care se fac miei
Pēnē cândū apucā ciolanulū în mână
Și apoi i-aruncā în ochi cu țărinā.

VICTOR.

ECOURI

Haiti! s'a dusū ortaua!

Și-a păpatū paraua,
Și-a mīncatū domnia,
I-a cădutū tichia
Și a rēmasū chială,
Bēta de timpēlă!...

— Ce se potrivește!

Cândū ea se falește
Cu chir Brăiloi,
Cu omulū de soi
Care de la Cuza
În pl snise buza,
Ba chiarū a rēmasū
D'atunci fără nasū!...

*

Cade stăpânirea!
Ne-a coprinsū peirea!
Adio loemale
Pe la haimanale!
Adio ciomege,
Adio rēslege,
Adio vlășie,
Adio hoție!...

— Ași! strigați norocū!

Că ne vine 'n locū,
Vine fără frică
Bostangi-Mitică,
Vine în papuci
De la șapte-nuci!...

*

Toți vorbescū, și toți combinā
Ministere dupā placū :
Unii rīdū, unii suspinā,
Alții ômeni mari se facū,
Numai bietulū Vasilache,
Vel-boerulū baronitū,
Oropsitū de Lascarache
Stă pe labe pitulitū!

*

Lascara
Mascara,
Hodoronc!
Tira-Tronc!

Și pe față și pe spate
Merge totu pe mângiate
Mai fârtate!

Hăț! mai lasă nasu 'n vale
Ca pe pofta dumitale

S'a pilitu
S'a cioflingitu!...
Șo Kerez?
Kikirez
Nu mai al!
Chiu! și vai!
Ce halai!
Ce păpară!
Ce ocară!

*

Sariți curându copit!
Veniți de grabă la noi
Calari pe bidivii,
Pe câte unu butoi!

Luați în mâini ciomege
Și beți la basamacu!
Veniți curându a drege
Spinările pe placu!

Cinci ani cu energie
Voi v'ați luptatu ca lei!
La luptă d'eru să vie
Ai popi ageri zmei!

Căci roșiți și țara,
Acești cumpliti tirani
Vorū a cădea ocară
Pe hoți și mitocani!

Sariți curând copit!
Veniți de grab la noi
Calari pe bidivii,
Pe câte unu butoi
Veniți, v'e năpustiți
Și capete ciocniți!
Sariți, sariți, luptați,
Ortaua s'o scăpați!

*

Of! ce jalnică durere
Și ce chinu apilpitu
A cădea de la putere
Și din rostul ei iubitū!
Ș'apoi cândū? în primăveră
Cândū e câmpulū plinū cu flori,
Cândū totū anul se prepară
De chiulhanū, de s'erbători!

Of! of! of! ce pilduire!
Ce parapon! vai! amanū!
Că te scote chiarū din fire
Așa traiū cumplitū, tiranū!

Tota lumea o să strige:
«Noroc! Cristos a 'nviat!»
Pe când nouă ni se frige
Inima că'n foc am dat!

Of! ce jalnică durere
C'am rămasū fără putere
Of! of! of! aman, amanū!
Ce rea lume! ce rău anū!

Zaplan.

VOCEA SUFERINTEI

(În timpul Domniei lui Despotu Vodă)

Dómne, țera e 'n durere;
Și poporu întăritatū
Strigă astă-đi cu putere,
De sclavia a fi scăpatū,
Horde aspre numerose
De străini împilatori,

Din câmpiele mănóse,
Aū gonitū pre muncitori,
Sateliți ce'ncongióra
Scaunulū tău celū domnescū,
Pune dajdi de'mpovară
Totū poporulū românescū.

O urgiă 'ngrozitoare
Se întinde p'astū pământū;
Astă țera ridetóre
S'a prefăcutū în mormentū.

Și tu Dómne, la domniā
Banchetezi neincetatū;
Și de biatā Romāniā
Ca prin farmecū ți-ai uitatū.

D'erū aūđi ce vuetū mare
Se ridică p'en' la cerū:
Par-cā 'i vocea de teróre
A Romānilorū ce pierū.

Aūđi, Dómne, că sosesc
P'enē 'n mândrulū tēu palatū,
Ca furtuna ce vuesce
P'unū ocenū întăritatū.

Iați coróna după frunte,
De mirtulū oflitorū,
Că din mare p'enē 'n mnnte
S'a sculatū alū tēu poporū.

Și cere să'i faci dreptate,
S'eu tronulū să părăsesci,
Cu hordele-ți desfrēnate,
Vięta de ți-o iubesci.

Căci în Țera Romānescă
Nici unū Domnū pe tronū n'a statū,
Ca poporulū să domnescă.
Cândū de lege 'și-a uitatū.

M. Costescu.

ECHO!

Cine lasă ca să piară
Iară
Țera sub grele novo?
Voi!
Ce nu puteți înțelege
Lege
Care se nu mai permită
Mită
De la nimeni a lua.

A!,
Dar asta'i peste măsură.
Ură

Și de gātu-vē brațara
Țara
Măine-o să vē dăruiască. —
Iască —

I'n peptu-vē și trădare:
Dare
Peste dări — fără 'ncetare,
Tare

Sugeți; țera 'ngenuchiata. —
Iată —

Mișei; n'au zēu nici pudóre;
Dóre
Pe Popor vēđend că trece
Rece

Cel ce-a jurat c'apărare
Are
Sē dea Legei. — Despuiată —
Iată

Țerra; n'o lăssați să piară
Iară:
Unū strigoi sângele'i suge...
Suge...

Cine vrea ca s'el deschante,
cânte:
Cuget, suflet le-ai vēndute,
Du-te!

Piccolo.

MARELUI VORNICŪ

Vornice prea mare, sicarū fără nume,
Tirania orbă de multū tu servesci,
Credendū că puterea vecinicū aci 'n lume
În acéstă țera ai să stăpinesci.

De multū sugi poporulū, ca o lipitóre,
Și-ți cresci avuția numai prin hrăpiri,
Și te ții în postu-ți, ca o tiritóre,
Făcendū la domniā base umilirī.

De multū cu teróre te preumbli prin sate;
Omulū ce 'nainte-ți nu s'a prosternatū,
Cu brațele-în lanțuri aspru ferecate,
În temniți afunde este aruncatū.

De mult insulți lumea cu-a ta nedreptate,
Și plinū de trufiā te cređi vinghetorū
D'erū iute că césulū, césulū astă-đi bate,
Să-ți dai socetela l'alū țerei poporū;

Fiindū-că tirania cu fruntea plecatā,
Girbovā de rele intrā în mormentū;
Sânta libertatea mândrā, re'nviatā
Își implântā stégulū pre acestū pământū.

Și 'nainte chiamā plinā d'indignare,
Prin poporulū care s'a redeșteptatū,
Pre sbirīi puterīi ce cu-inverșunare
Sīnu-i fără milă crudū l'a sfișiatū

M. Costescu.

SÂNTEI LIBERTĂȚI

(PENTRU LIBERALII-CONSERVATORI)

Sântă Libertate, cine suntū pre lume,
În acéstă urbe, ai tăi luptători?
Mișei plini de crime, cu pata pre nume,
Cari suntū ca tigrii asprii, răpitori.

S'au formatū în haitā, fără rușinare,
Și lumea despōiā cu-a'i lorū sateliți:
Parū c'arū fi-în *vlăsiā*, să punū la predare,
Căci de sārăciā suntū astă-đi sleiți.

Depravarea tristă le-a formatū cununā
De ciprulū cu care morții se gătescū;
Fiindū-că 'n ei vięta este uā furtunā
De patimī ce 'n ele tristū se răsboescū.

În templulū dreptăței, ca corbiī în cārdui.
Pândescū muncitorulū pāinea a-i hrăpi;
Și, tu, cređi că aste mercenare rānduri
S'apere altarū-ți, cândū vei suferi?

Uā pungă de aurū, și a lorū vilvóre
Pre clipă vei șterge cu-a'ū ei zornăitū;
Căci patima într'ēnșii ađi cu inverșunare
Cere banī multīme, banī de mistuitū.

Banī, să se imbete în orgiī scirbóse,
Unde să 'ntineze chérū numele tēu;
Unde în lungi discusuri cu frase pompóse,
Sē insulte în lume chiarū pe Dumneđeū.

Libertate sântă, doliū plinū de jale
Pune p'a tea frunte pe acestū pământū,
Căci mișeiī aceștia, puși p'acéstă cale,
Îți vorū sapa 'n lume un profund mormentū.

M. Costescu.

BIBLIOGRAFIE

A eșitū de subū Tiparū broșura intitulatā:

CÂTE-VA VERSURI

DE

GRIGORIŪ I. SCARISIORĒNU

Se află depusā spre vīndare, la principalele li-
brării din capitalā. Cu prețu de **70 banī** essem-
plarulū.

**Teatru Român. — Sala Bosel. — Represen-
tațiune extraordinară,** CU CONCURSUL D-LEI M. MILLO; Du-
minecā la 4 Aprilie 1876, în ziua de Paște, se va re-
presenta pentru prima óră, în beneficiul d-lui G. A-
lexandrescu, piesele: **BOALA DE FUNCȚIUNE**,
comedie vodevilă în unū actū, de V. Alexandri. **BABA
OARBA**, comedie vodevilă în un actū, de V. Alexandri.
PARAPONISITUL FARA SLUJBA, cantonetă co-
mică de V. Alexandri, esecutatā de d-nu M. Millo.
Începutul la 8 ore sēra precis.

Lunī la 5 Aprilīū 1876, a doua đi după Pasce, SUB
DIRECTIUNEA DE SCENA A D-LUI M. MILLO, se va re-
presenta piessa: **APELE DE LA VACARESCI**, re-
vistā umoristică în 3 acte, compusā de D. M. Millo,
cu anexele: **PUNGA EVREULUI. — MONOPOLUL
TUTUNULUI. — LEGEA TIMBRULUI.** Începutu
la 8 ore.

TEATRU ROMANESCU. — SALA BOSELŪ

Vinerī 9 Aprilie, 1876. — Represen-
tațiune extraordinară, în beneficiul d-nei FROSA SĀRANDI, și
d-lui IOAN PANU, cu grațiosulū și bine voitorulū
concursul alū d-lorū Frosa Popescu, Mari Polizu,
M. Millo, Teodor Popescu și N. Iiescu.
D-na FROSA SĀRANDI va juca rolulū ce la creatū
și în care a reușitū pe deplinū: **UN TRANTOR CAT
ZECE**

CUCURIGU

A voit să se salveze națiunea românească
De despotica teróre, de al nopței minister,
De otrava desfrânărei, — și voința vitejescă
Triumfând, despoții cade, și tendințele lor pie

Or ce ultimă cercare d'a mai năbuzi dreptatea
Si d'a pune s'o hulască despotismul putredit, —
E zadarnic, căci țera vrea frăția, libertatea
Adevărul, munca, pacea, și cuvântul 'și-a rostit!

Cață d'érú in întuneric veninósele reptile!
Si disprețul pretutindeni mustre inimile lor!
Iar pe muntii și pe coline, și pe văile fertile
Tot românul să sădescă flori numite : VIITOR ?

SIR-KOCK.